

Golf in de Schotse Hooglanden

Vanaf Schiphol ben je in 1 uur en 20 minuten in Inverness; de hoofdstad van de Schotse hooglanden. Op dit kleine vliegveld heb je een snelle grenspassage en zit je in een klein halfuurtje in het centrum.

Inverness en het Penta Hotel

Inverness ligt tussen Loch Ness en de Moray Firth baai. Er wonen zo'n 80.000 mensen. Het Penta Hotel waar wij verbleven ligt midden in het centrum. Het hotel heeft moderne, niet al te grote kamers die overigens van alle gemakken zijn voorzien waaronder een goed Wifi. Bijzonder was dat alleen op verzoek de kamer wordt schoongemaakt en het bedden-/badgoed wordt vervangen; op zich geen slechte duurzaamheidsmaatregel. Beneden is een gezellig restaurant en een ruime bar met sport op tv. Als je de deur uitloopt sta je direct in het centrum. In de binnenstad vind je langs de Ness, de rivier die Loch Ness met de Moray Firth verbindt, veel leuke restaurants waar je goed kunt eten en uiteraard genieten van de vele whisky's. Er zijn een paar leuke winkelstraten en er is ook een groot overdekt winkelcentrum.

Slag bij Culloden

Op dit slagveld werd 16 april 1746 gestreden om de heerschappij van het Verenigd Koninkrijk. Deze strijd tussen de aanhangers van de heersende koning en de Jacobieten (voor de eenvoud hier 'de Schotten' genoemd) waarbij de laatsten het onderspit delfden. Indrukwekkend monument en museum voor een veldslag die nog geen hele dag in beslag heeft genomen en waarbij de Schotten tot op de dag van vandaag nog last van de uitkomst hebben. Ook is er op Netflix een mooie serie (Outlander) te zien die dit onderwerp tot in groot detail (en met veel fantasie) behandelt.

Loch Ness

We hebben een stukje langs dit uitgestrekte meer (ruim 36 km lang!) [gereden](#) met onze prima huurauto van Enterprise Car Rentals, maar vanwege het weer niet op gevaren en ook geen visitorcenter bezocht. We kunnen dus geen uitspraken doen over het al of niet waar zijn van de legende van het monster... blijft wel indrukwekkende natuur dit grootste meer van Schotland.

Golf

Op een kilometer of 35 van Inverness in het Cairngorms National Park speelden wij op **Carrbridge Golf Club**.

Deze charmante dorpsclub ligt niet ver van de Spey rivier. De heuvelachtige en niet al te lange par 9 baan is goed te lopen en leuk om te spelen. We waren daar niet aangemeld door onze gastheer, maar dankzij de grote vriendelijkheid en gastvrijheid van caddymaster John uit Pennsylvania (!) werd alles goed voor ons geregeld, inclusief huursets.

De volgende dag waren we op **Castle Stuart Golf Links**. Dit is een van de mooiste linksgolfbanen van Schotland met prachtige vergezichten over de Moray Firth baai. De baan is relatief nieuw en men is bezig om een tweede 18 holes aan te leggen. We werden daar super ontvangen en mochten een paar prachtige huursets gebruiken. Op een stevig klimmetje tussen hole 12 en 13 is deze baan prima te lopen. Je loopt er tussen hoge muren van de in bloei staande (mei) gaspelddoorn ('gorse' Eng.); die zo kenmerkend zijn voor linksbanen. Deze gele prikstruiken zijn alom vertegenwoordigd en je kunt je bal er beter niet inslaan....

Op de derde dag speelden wij **Royal Dornoch**. Vanaf het moment dat je het pittoreske stadje Dornoch binnenrijdt ademt alles (golf) historie. Aan het eind van de Churchroad ligt de klassieke out-in linksbaan uit 1877, die behoort tot de top 5 banen van het

Verenigd Koninkrijk en alleen daarom al een must-play is. Direct naast het clubhuis is de 1e tee met prachtig uitzicht over de zee, die overigens vanaf alle holes te zien is. Het is een drukbezette baan en het clubhuis zit vaak vol; met Amerikanen; hetgeen te merken is aan de vele vierballen die achter elkaar de baan in worden gestuurd. Hole 5 is de favoriet van Tom Watson en hole 14 is de signature hole en 'beste hole 14' van de wereld; al liggen er op deze hole geen bunkers maar wordt de moeilijkheid bepaald door de smalle fairway en kenmerkende hoger gelegen green. Het kan er spaken: vorig jaar is het senior open afgeblazen vanwege de harde wind (meer dan 60 miles/hr); "a wee breeze for the locals", volgens de caddy. Er zijn hier veel grote amateurkampioenschappen gehouden. Naast de championship course is zijn er nog 18 holes die wat minder uitdagend zijn. Binnenkort start de bouw van het nieuwe clubhuis, waardoor het serviceniveau op een nog hoger niveau kan worden gebracht.

Op onze laatste dag speelden wij de **Fortrose & Rosemarkie Golf Club**. Dit is een klassieke linksbaan uit 1793 en daarmee de 15e oudste golfbaan ter wereld, al was dat aan de gemoderniseerde faciliteiten niet te merken. Ook hier werden wij weer gastvrij ontvangen. De baan ligt op een schiereiland in de Moray Firth van maximaal een paar honderd meter breed, waarbij de zee altijd zichtbaar is en vaak ook dolfijnen! Aan de overkant kan je Castle Stuart zien liggen. Het is een vrij vlakke, mooi onderhouden baan met de gebruikelijke potbunkers. Hier worden regelmatig topamateurkampioenschappen gehouden.

Wij hadden een beetje pech met het 'echte Schotse weer', maar met mooi weer ziet de baan er als een plaatje uit, getuige de foto's in het clubhuis en kan je de dolfijnen uit het water zien springen.

Whisky

Je ontkomt er natuurlijk niet aan om een of meer distilleerderijen te bezoeken. Naast golfbanen is Schotland ook hiermee bezaaid. Wij kozen voor een bezoek aan de 'Sixteen Men of Tain' toen we toch onderweg waren naar Royal Dornoch: Glenmoranchie, een van mijn favorieten. Men is daar duidelijk gewend aan bezoek want het is behoorlijk commercieel. Van een caddy op Royal Dornoch kregen wij de tip om ook eens in het [nabij gelegen](#) Balblair te gaan kijken en 'The lost distillery' te bezoeken. Helaas hadden wij daar geen tijd meer voor, uiteraard hebben we

tijdens onze trip wel genoten van diverse 'birdy juices' (ofwel 'drams' met whisky).

Tekst en foto's: MB Media. De overige foto's zijn gepubliceerd met toestemming van de oorspronkelijke eigenaar. Dit artikel is eerder gepubliceerd in De Nederlandse Golfkrant.